

Публикуван номер	:	C-563/23
Номер на доказателството	:	1
Регистрационен номер	:	1267172
Дата на подаване	:	11/09/2023
Дата на вписване в регистъра	:	12/09/2023
Вид на доказателството	:	Преюдициално запитване
<hr/>		
	:	Доказателство
Номер на подаване чрез e-Curia	:	DC193190
Номер на файл	:	1
Подател	:	Andrey Georgiev (J357453)

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 31722

София, 11.09.2023 г.

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, Гражданско отделение, **28. СЪСТАВ**, в закрито заседание на единадесети септември две хиляди двадесет и трета година в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: АНДРЕЙ ГЕОРГИЕВ

като разгледа частни граждански дела №№ **50078** по описа за **2023** година, като взе предвид следното:

1. Производството е по реда на чл. 267, пар. 1 ДФЕС.
2. Отнася се до въпроси относно обхвата на контрола на съда като орган, разрешаващ разкриване на лични данни при наличие на задължение за проверка на формални предпоставки, които са идентични със зададените по дела С-313/23, С-316/23 и С-332/23.

СТРАНИ ПО СПОРА:

3. **Заявител:**
4. **Национална агенция за приходите** – държавен орган с адрес: БЪЛГАРИЯ, 1000 София, ул. „Аксаков“, № 21, с телефон: +359 2 98593821; адрес на ел. поща: td_sofia_grad@ro22.nra.bg.
5. Представява се по делото от Евгени Нанков – териториален директор на Териториална дирекция – София.
6. Проверяваното лице не е страна в производството, по което съдът се произнася в закрито заседание и тайно от него.
7. **Искания на страните**
8. По силата на чл. 62, ал. 6 от Закона за кредитните институции в изпълнение на правомощията си да извършва данъчни проверки и да получава информация данъчната администрация на Република България – Националната агенция за приходите, изисква съдът да ѝ разреши достъп до банкова тайна на данькоплатец.

ФАКТИ ПО СПОРА:

9. На 15.07.2019 г. в множество български медии се появяват данни, че от базата данни на Националната агенция за приходите (НАП) са изтекли лични данни, вкл. и данъчна и осигурителна информация на общо 6 074 140 души, от които 4 104 786 живи български граждани и чужденци, и 1 959 598 починали физически лица. В резултат от теча НАП представя достъп да специална база данни на лицата, засегнати от теча на данни.

10. Съгласно съобщение на българския орган по чл. 51, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 2016/679 („Общия регламент за защита на данните“, „ОРЗД“) – Комисията за защита на личните данни („КЗЛД“), публикувано на 29.08.2019 г. в страницата му в интернет, налично на адрес: https://www.cpdp.bg/index.php?p=news_view&aid=1519, на НАП е била наложена глоба и са дадени 20 задължителни предписания по чл. 58, § 2, буква „г“ във връзка с чл. 57, § 1, буква „а“ ОРЗД в 6-месечен срок да предприеме технически и организационни мерки, за да предотврати бъдещи течове на данни.
11. С Решение № 565/02.02.2023 г. по адм. дело № 10477/2019 г. на Административен съд – София-град е потвърдено решението на КЗЛД за налагане на 18 от 20-те предписани мерки, като е отменено частично за две предписания. Решението е налично на <https://search-sofia-adms-g.justice.bg/Acts/GetActContent?BlobID=662f36cf-7076-4247-bbd5-599d9f7c0fb7>.
12. В текста на решението четем: „Съгласно първата СТЕ, НАП разполага с център за съхраняване на данни, който се използва за съхраняване на информацията от основните информационни системи на НАП, включително и личните данни обработвани в агенцията. Същият осигурява възстановяване на работата на системите в НАП в сроковете, съгласно Плана за непрекъснатостта на действие на НАП. По отношение на изграждането на центъра за възстановяване на работоспособността на системите в реално време (D. R. C.), който да поддържа пълна функционалност за информационните системи и услуги на НАП в реално време, Агенцията е предприела организационни мерки, като един от вариантите е изграждането на общ център за съхраняване на данни за структурите в държавната администрация под управлението на ДАЕУ.
13. Съгласно втората СТЕ, НАП разполага с D. R. C. за съхранение на данни, който се използва за съхранение на информацията от основните информационни системи на НАП, включително и лични данни обработвани в НАП. Същият осигурява възстановяването на работата на системите в НАП в сроковете, съгласно Плана за непрекъснатостта на дейността на НАП, като синхронизацията на данните се извършва на 2 минути, а при отпадане на критични услуги на основните сървъри, дейността се прехвърля към резервните сървъри. *Видно от жалбата, НАП не оспорва липсата на изграждането на център за възстановяване работоспособността на системите в реално време, а предоставения срок от 6-месеца за това. С оглед на тези обстоятелства, следва да се приеме, че разпореждането е законосъобразно, като по отношение на срока следва да се подчертае, че към момента на изготвяне на експертните НАП вече е изпълнила предписанието за изграждането на център за възстановяване работоспособността на системите в реално време.“*
14. Решението на съда е обжалвано пред Върховния административен съд, където е образувано адм. дело № 3781/2023 г., насрочено за разглеждане за открито заседание на 14.12.2023 г. (публично налични данни за развитието на делото се намират на [Стр. 2 от 11](https://info-</div><div data-bbox=)

adc.justice.bg/courts/portal/edis.nsf/e_case.xsp?id=472354&code=vas&guid=1541050632).

15. Същевременно по публично достъпни при търсене в общоупотребимите търсещи машини в интернет данни се установява, че с Решение № 837/12.01.2022 г. по адм. дело № 9546/2020 г. на Административен съд – София-град, публикувано от КЗЛД (достъпно на https://www.cpdp.bg/userfiles/file/ASSG_2020_2021/Reshenie_ASSG-837_12_02_2021.pdf), оставено в сила с Решение № 8431/12.07.2021 г. по адм. дело № 5165/2021 г. на Върховния административен съд (публикувано в интернет на адрес: https://info-adc.justice.bg/courts/portal/edis.nsf/e_act.xsp?id=1718161&code=vas&guid=2135386076) се установява, че с друго Решение №ППН-02-507/2019 от 18.08.2020 г. КЗЛД е дала и други задължителни предписания на НАП относно опазване на лични данни във връзка с установен теч на такива към служители на самата приходна администрация, като са препоръчани мерки за контрол на електронния достъп.
16. Съдът няма данни дали причините, довели до неправомерното публикуване на лични данни, са отстранени и какви мерки са взети от НАП за предотвратяване на последващи рискове. Досега няма практика и за търсене на такава информация.
17. По настоящото дело НАП твърди, че на 13.06.2023 г. е започнала проверка срещу български гражданин за укриване на данък върху дохода му като физическо лице.
18. Твърди, че на 19.07.2023 г. е връчила по електронен път на данъчно задълженото физическо лице искане от 15.06.2023 г., с което го е задължила да представи данни за наличността по банковите си сметки към 01.01.2020 г. и 31.12.2021 г., или да представи декларация за съгласие да се разкрие банковата му тайна.
19. НАП е установила, че задълженото лице е имало седем банкови сметки в различни български финансови институции, поради което иска съдът да разреши разкриване на банкова тайна за наличностите по тези сметки.

ПРИЛОЖИМИ РАЗПОРЕДБИ ОТ БЪЛГАРСКОТО ПРАВО:

а) Закон за защита на личните данни (ЗЗЛД, обн., ДВ, бр. 1 от 4 януари 2002 г. в сила от 01.01.2002 г.; посл. изм., ДВ, бр. 11 от 2 февруари 2023 г.):

20. **„Чл. 6. (1)** (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Комисията за защита на личните данни, наричана по-нататък "комисията", е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.
21. **Чл. 12а.** (Нов - ДВ, бр. 17 от 2019 г.) (1) При поискване администраторът и обработващият лични данни оказват съдействие на комисията при изпълнение на нейните задачи и правомощия.

22. **Чл. 17.** (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 91 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2019 г.) (1) Инспекторатът към Висшия съдебен съвет, наричан по-нататък "инспектората", осъществява надзор и осигурява спазването на Регламент (ЕС) 2016/679, на този закон и на нормативните актове в областта на защитата на личните данни при обработване на лични данни от:
1. съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт, и
 2. прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания.
- (2) Редът за осъществяване на дейността по ал. 1, включително за извършване на проверки и за разглеждане на производствата пред инспектората, се определя с правилника по чл. 55, ал. 8 от Закона за съдебната власт.
- (3) При осъществяване на надзора по ал. 1 се прилага и чл. 12а.
23. **Чл. 17а.** (Нов - ДВ, бр. 91 от 2006 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2019 г.) (1) При осъществяване на надзора при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт, освен при обработване на лични данни за целите по чл. 42, ал. 1 инспекторатът:
1. изпълнява задачите по чл. 57, параграф 1, букви "а" - "и", "л", "ф" и "х" и параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2016/679;
 2. упражнява правомощията по чл. 58, параграф 1, букви "а", "б", "г", "д", "е", параграф 2, букви "а" - "ж", "и" и "й" и параграф 3, букви "а", "б" и "в" от Регламент (ЕС) 2016/679;
 3. прилага съответно списъка, изготвен от комисията съгласно чл. 35, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 във връзка с изискването за оценка на въздействието върху защитата на данните;
 4. сезира съда за нарушаване на Регламент (ЕС) 2016/679.
- (2) Освен задачите и правомощията по ал. 1 инспекторатът:
1. участва в международното сътрудничество с други органи по защита на личните данни и международните организации по въпросите в областта на защитата на личните данни;
 2. дава указания, издава насоки, препоръки и най-добри практики във връзка със защитата на личните данни.
- (3) При осъществяване на надзора при обработване на лични данни за целите по чл. 42, ал. 1 от съда, прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт инспекторатът изпълнява задачите и упражнява правомощията по глава осма.
24. **Чл. 20.** (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Главният инспектор, инспекторите и съдебните служители в администрацията на инспектората са длъжни да не разгласяват и да не се възползват за свое или чуждо

облагодетелстване от информацията, представляваща защитена от закон тайна, която им е станала известна при осъществяване на тяхната дейност по този закон, до изтичане на срока за защитата и.

25. **б) Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК, обн., ДВ, бр. 105 от 29 декември 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.; посл. изм., ДВ, бр. 66 от 1 август 2023 г.):**

26. **„Спиране на производството**

Чл. 34. (1) Производството се спира при: (...)

2. образувано административно, наказателно или друго съдебно производство, което е от значение за изхода му - след представяне на удостоверение, издадено от органа, пред когото е образувано (...).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.10.2012 г.) При наличие на основание по ал. 1 или 2 преценката се прави от органа, възложил производството, а при административно обжалване - от решаващия орган. Производството се спира със заповед, която се връчва на заинтересованите лица.

(4) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.10.2012 г.) Непроизнасянето в 7-дневен срок от постъпването на искане за спиране от лицето, страна в производството, се смята за мълчалив отказ.

(5) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.10.2012 г., изм. - ДВ, бр. 64 от 2019 г., в сила от 13.08.2019 г.) Заповедта и отказът за спирането на производството подлежат на обжалване в 14-дневен срок от връчване на заповедта, съответно от изтичане на срока за произнасяне по ал. 4, чрез органа, чийто акт се обжалва, до административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя.

(6) (Нов - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.10.2012 г.) В 14-дневен срок от постъпването на жалбата съдът се произнася с определение, с което я отхвърля или отменя заповедта или отказа за спиране на производството.

(7) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.10.2012 г.) Определението на съда по ал. 6 е окончателно.

(8) (Нова - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.10.2012 г.) Когато производството е спряно във връзка с висящо производство по обмен на информация с друга държава, срокът на спирането не може да е по-дълъг от 8 месеца.

27. **Събиране и преценка на доказателства**

Чл. 37. (1) Доказателствата в административното производство се събират служебно от органа по приходите или по инициатива на субекта. Всички събрани доказателства подлежат на обективна преценка и анализ.

(2) Лицето е длъжно да представи всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива.

(3) Органът по приходите има право да изиска писмено от лицето представяне на доказателства по ал. 2 в определен от него срок.

(4) В случай че субектът не представи изискани по реда на ал. 3 доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства. (...)

28.

Ревизии и проверки

Чл. 110. (1) Органите по приходите осъществяват данъчно-осигурителния контрол чрез извършване на ревизии и проверки.

(2) Ревизията е съвкупност от действия на органите по приходите, насочени към установяване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски.

(3) Проверката е съвкупност от действия на органите по приходите относно спазването на данъчното и осигурителното законодателство. С проверка могат да се установяват определени факти и обстоятелства от значение за задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. С проверка не се установяват задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на проверяваното лице.

(4) Проверката се извършва от органите по приходите, без да е необходимо изрично писмено възлагане. Правилата по чл. 8 не се прилагат, когато е налице възлагане от изпълнителния директор или упълномощено от него лице. За резултата от проверката се съставя протокол, когато в закон не е предвиден актът, с който проверката трябва да завърши.

(5) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) Когато в закон не е предвидено друго, срокът за извършване на проверките не може да бъде по-дълъг от 6 месеца от датата на първото процесуално действие, което се удостоверява с протокол или връчено искане по чл. 37, ал. 3. Ако 6-месечният срок се окаже недостатъчен, той може да бъде продължен до 6 месеца с резолюция на органа, възложил проверката. Когато за резултатите от проверката се съставя протокол, същият се предоставя на лицето в 7-дневен срок от извършването и.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г.) При извършване на проверка се прилага съответно чл. 116.“

в) Закон за кредитните институции (ЗКри, обн., ДВ, бр. 59 от 21 юли 2006 г. в сила от 01.01.2007 г.; посл. изм., ДВ, бр. 51 от 1 юли 2022 г.):

29. **„Чл. 62.** (1) (Доп. - ДВ, бр. 50 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14.08.2015 г.) Служителите на банката, членовете на управителните и контролните органи на банката, длъжностните лица в БНБ, служителите и членовете на управителния съвет на Фонда за гарантиране на влоговете в банките, ликвидаторите, временните синдици и синдиците, както и всички други лица, работещи за банката, не могат да разгласяват, както и да ползват за лично или за членовете на семействата си облагодетелстване информация, представляваща банкова тайна.

(2) Банкова тайна са фактите и обстоятелствата, засягащи наличностите и

операциите по сметките и влоговете на клиентите на банката.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 50 от 2015 г.) Лицата по ал. 1 подписват декларация за пазене на банковата тайна при встъпване в длъжност, съответно преди пристъпване към изпълнение на възложената работа.

(4) Разпоредбата на ал. 1 се отнася и за случаите, когато отношенията на посочените лица с банката са прекратени или дейността им е преустановена.

(5) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 50 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 62 от 2015 г., в сила от 14.08.2015 г.) Освен на БНБ и за целите и при условията на чл. 56 банката може да дава сведения по ал. 2 за отделни клиенти само:

1. с тяхно съгласие;
2. по решение на съда, взето по реда на ал. 6 и 7;
3. (изм. - ДВ, бр. 59 от 2016 г.) с определение на съда, когато това е необходимо за изясняване на обстоятелствата по разглеждано от него дело,
4. (доп. - ДВ, бр. 59 от 2016 г.) в случаите по ал. 12 при банка в производство по несъстоятелност или
5. (нова - ДВ, бр. 59 от 2016 г.) при образувано международно арбитражно дело, по което Република България е страна.

(б) Съдът може да постанови разкриване на сведенията по ал. 2 и по искане на:

...

3. директора на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, когато:

а) се представят доказателства, че проверяваното лице е осуетило извършването на проверка или ревизия или не води необходимата отчетност, както и че тя е непълна или недостоверна;

б) с акт на компетентен държавен орган е установено настъпването на събитие, довело до унищожаване на отчетна документация на проверяваното лице; (...)

(7) Районният съдия се произнася по искането по ал. 6 с мотивирано решение в закрито заседание не по-късно от 24 часа от постъпването му, като определя периода, за който се отнасят сведенията по ал. 1. Решението на съда не подлежи на обжалване.“

ВРЪЗКА С ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ. НЕОБХОДИМОСТ ОТ ТЪЛКУВАНЕ:

30. Пред настоящия съдебен състав е отправено искане от Националната агенция за приходите за разрешение за достъп до банковата тайна (данни за наличност по банкови сметки) на данъчнозадължено лице, за което се твърди, че само отказва да предостави тези данни.

31. **Относно ролята на съда в процеса на разкриване на лични данни за данъчни задължения**

32. Възниква неяснота за ролята на съда като орган, разрешаващ на Националната агенция за приходите достъп до личните данни на проверяваните лица. Правното положение и задълженията на такава публична институция – която няма пряк достъп

до личните данни, но е длъжна да даде формално разрешение на органа, който ще ги обработва, за да се получи достъп до тях – не е уредено пряко в Общия регламент за защита на данните.

33. Поради това следва да се установи дали съдилищата, които дават подобно разрешение имат качеството на „администратори на лични данни“ по смисъла на чл. 4, т. 7 от Общия регламент за защита на данните, доколкото предоставят достъпа до тези данни, който няма как да се осъществи без тяхно разрешение.
34. Тук следва да се посочи, че според преобладаващото разбиране в това производство съдилищата осъществяват чисто формален контрол, който се свежда до това дали лицата, за които се разкрива банкова тайна, имат качеството на данъчнозадължени лица и по делото има данни, че са им поискани релевантни за данъчна проверка данни, които те не са представили. Изглежда, че при безкритично прилагане на българската национална уредба в тези случаи съдилищата винаги трябва да разрешават разкриване на банкова тайна. Не така обаче би стоял въпросът, ако съдът може да се приеме за администратор на обработката на лични данни, до които предоставя достъп, тъй като администраторът има редица отговорности за гарантиране на сигурността на данните съгласно чл. 32 – 34 от Общия регламент за защита на данните, вкл. за минимални проверки за наличие на средства за гарантиране на сигурността.
35. Съгласно дефиницията, дадена в чл. чл. 4, т. 7 от Общия регламент за защита на данните „администраторът“ на лични данни „сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни“. Въведено е и особено правило, че „когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка“.
36. В българското право не се определя кой е администраторът на лични данни в тези производства. В чл. 17 и следващите от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) са уредени функциите на Инспектората към Висшия съдебен съвет на надзорен орган за защита на лични данни в съдебните производства съгласно чл. 23, пар. 1, б. „е“ от Общия регламент за защита на данните във връзка със съображение 20 от преамбюла към същия. В случая обаче отношенията не са такива – не съдът е проверяван за начина на обработка на личните данни. Съдът контролира този процес, като издава или отказва да издаде решение за достъп до данните.
37. В този смисъл, макар и съдебните органи да нямат пряк достъп до личните данни, чието разкриване се иска (това не е необходимо изискване за определяне на едно лице като „администратор“ на лични данни – вж. т. 3 от Решението на Съда на ЕС от 10.07.2018 г. по дело *C-25/17 Свидетели на Йехова*), те до известна степен определят целите на обработка, като допускат или забраняват достъпа до лични данни, представляващи банкова тайна. В това отношение изглежда, че съдът може при

определено тълкуване на закона да се приеме за орган, който определя целите за обработване на данните.

38. Следва да се посочи и че българският законодател не се е възползвал от правомощието си да посочи в тази особена ситуация, когато целите на обработването на лични данни са посочени в закона, да установи кой орган има правата и задълженията на администратор на лични данни. При това положение следва да се установи критерий чрез тълкуване на разпоредбата, за да се установи може ли и съдът, който дава разрешение за достъп, да се смята за администратор на лични данни наравно с Националната агенция за приходите.
39. С оглед на липсата на яснота в националната уредба следва и да се даде отговор на въпроса дали съдебният орган, който определя условията за достъп на друг държавен орган до лични данни, представляващи банкова тайна, не може да се смята и за надзорен орган, упражняващ част от правомощията по Общия регламент за защита на данните в тясната област на контрол върху достъпа до данни.

Относно задълженията на разрешаващия съд за защита на личните данни

40. В настоящия случай е налице публична информация, че Националната агенция за приходите е допуснала нарушение на сигурността на личните данни, като е налице теч на данни за над пет милиона живи лица, както и публични данни за недостатъци от технически и организационен характер при предоставяне на достъп до данните. Издадени са били и поне 21 задължителни предписания от контролните органи за предприемане на конкретни мерки, за чието изпълнение няма данни. Нещо повече, делото за
41. Според съобщения на основния надзорен орган по чл. 51 от Общия регламент за защита на данните в България – Комисията за защита на личните данни, за това нарушение на НАП е наложена глоба. Следва обаче да се установи дали подобно нарушение дава основание на съда, който разрешава достъп до банкова тайна, като вид контролен орган да провери дали са взети по-нататъшни мерки за защита на данните.
42. Ако съдът има ролята на администратор или надзорен орган, изглежда, че такава проверка ще бъде наложителна, за да се гарантира, че съдебната власт не функционира като „гумен печат“ при даване на разрешения за достъп до данни, а извършва проверка дали са взети мерки за тяхното законосъобразно обработване и защита, особено с оглед публично известните данни за обжалване от страна на НАП на всички предписания за предприемане на мерки за защита на данните.
43. В този случай изглежда, че съдът ще трябва да разреши достъп до банкова тайна едва след като поиска информация за приложимите процедури за сигурност и се убеди, че те поне на пръв поглед гарантират защита срещу последващо нарушение на сигурността на личните данни. Поради това следва да се отговори на въпроса би ли имал националният съд подобни правомощия в ролята си на орган, разрешаващ

достъпа.

44. Следва обаче да се отговори и на въпроса дали, дори и да няма качеството администратор на лични данни или надзорен орган, съдът, на когото националното право предоставя правомощия да разрешава достъп до лични данни, представляващи банкова тайна, може да извършва подобни проверки по силата на задължението по чл. 79 от Общия регламент за защита на данните за ефективна съдебна защита.
45. Действително, посочената разпоредба е уредена за случаите, в които защита се иска от субекта на данните по изрично сезиране на съда. Когато обаче производството по разкриване на данните протича без участие на този субект и националното право е въвело изричен предварителен съдебен контрол, изглежда, че подобно задължение следва да се прилага и служебно. Това би могло да се изведе и от правата на субектите на ефективна съдебна защита, уредени в чл. 47 от Хартата на основните права. При липса на такова задължение съдът ще се ограничава винаги до формална проверка и потвърждаване на действията на администрацията, което изглежда противоречи на целите на чл. 79 от Общия регламент за защита на данните.
46. С оглед на изложеното следва да се конкретизират и задълженията на съда за защита на лични данни в производства по разрешаване на достъпа до тях, дори и да се приеме, че в този случай националният съд не действа като администратор на лични данни или надзорен орган.
47. С оглед изложеното настоящият съд следва да отправи въпроси за тълкуването на правото на Съюза до Съда на Европейския съюз. Така мотивиран, Софийският районен съд, 28. състав,

ОПРЕДЕЛИ:

48. **СПИРА** производството по частни граждански дела № **50078** по описа за **2023** г., на Софийския районен съд, 28. състав, до произнасяне на Съда на Европейския съюз по отправените по-долу въпроси.
49. **ОТПРАВЯ** на основание чл. 267, пар. 1 ДФЕС **ЗАПИТВАНЕ ДО СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ** по следните преюдициални въпроси:
50. 1. Следва ли чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 („Общия регламент за защита на данните“) да се тълкува в смисъл, че
съдебен орган, който разрешава на друг държавен орган достъп до данни за наличност по банкови сметки на данъчнозадължени лица, определя целите или средствата за обработване на лични данни и поради това представлява „администратор“ на лични данни?
51. 2. При отрицателен отговор на първия въпрос – следва ли чл. 51 от Общия регламент за защита на данните да се тълкува в смисъл, че
съдебен орган, който разрешава на друг държавен орган достъп до данни за наличност по банкови сметки на данъчнозадължени лица, е отговорен за

наблюдението на същия регламент и поради това има качеството на „надзорен орган“ по отношение на тези данни?

52. 3. При положителен отговор на един предходните въпроси – следва ли чл. 32, пар. 1, б. „б“ от Общия регламент за защита на данните, съответно чл. 57, пар. 1, б. „а“ от същия регламент, да се тълкуват в смисъл, че

съдебен орган, който разрешава на друг държавен орган достъп до данни за наличност по банкови сметки на данъчнозадължени лица, е длъжен при наличие на данни за предходно нарушение на сигурността на личните данни, допуснато от органа, на който ще бъде разрешен достъп, да поиска информация за предприетите мерки за защита на данните и да прецени адекватността на тези мерки при вземане на решението си дали да предостави достъп?

53. 4. Независимо от отговорите на въпроси [втори] и [трети] – следва ли чл. 79, пар. 1 от Общия регламент за защита на данните във връзка с чл. чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че

когато националното право на една от държавите в Съюза предвижда определени категории данни да се разкриват само след съдебно разрешение, съдът, който дава това разрешение, е длъжен служебно да осигури защита на субектите, чиито данни разкрива, като задължи публичния орган, който изисква достъп до данните и за когото е известно, че е след допуснато нарушение на сигурността на личните данни са му дадени задължителни предписания от органа по чл. 51, пар. 1 ОРЗД, да предостави информация за изпълнение на наложените му с административно решение мерки по чл. 58, пар. 2, б. „г“ ОРЗД?

54. **ДА СЕ УВЕДОМИ** молителят – **Националната агенция за приходите**, за спиране на делото, като му се предостави препис от определението.

55. Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: **Andrey Krasimirov Georgiev** Digitally signed by Andrey Krasimirov Georgiev
v
Date: 2023.09.11 22:55:24 +03'00'